

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 18. Stycznia V. S. ROKU 1808.

100

S. PETERSBURG VS. d. 7 stycznia. Stanu konsyliarz Saurasow z Collegium zagranicznymi jest przeniesiony do Gł. Bezrodny otrzymał order S. Anny z klasy w nadgodę gorliwej i pilnej służby, gdy zarządzając kommissją prowiantową w Wilebsku dostarczał woysku wszelkie potrzeby z korzyścią dla skarbu. Z Repninów X. Wołkońska, z Siemiawinów Nariszkinowa zostają Stats Damami.

WIEDEN d. 9 stycznia. Obywatel Węgierski Hrabia Seczsenyi zgromadzonym na seym stanom Królestwa ofiarował kosztowną bibliotekę, i szacowny zbior medalów, Kupfersztichów, obrazów, mapp, rękopismów, i rozmaitych osobliwości, co wszystko ma zostać na potomne czasy własnością i dziedzictwem powszechnem całego narodu; stany Węgierskie ofiarę wielką mile przyjąwszy, nieśmiertelną wdzięczność fundatorowi Muzeum w księdze praw zapisały.

Listy Belgradzkie d. 31 grudnia pisane potwierdziły wiadomość dawniejszą, iż nie tylko zawieszenie broni między woyskiem Serwianów i Tureckim zawarte zachowuje się najsćśle, ale też Maxentius Biskup Grecji z Constantinopola przybył do Belgradu. Tego pastersza przystąpił nowy Sułtan Mustafa 4 w dostojenstwie pełnomocnika Partu Ottomańskiej. Stanowczy przed Synodem i ukazawszy wierzytelne listy, przekładał Serwianom rzetelną chęć Monarchy Tureckiej, ażeby iak narychlezy koniec wzięły niesnaski, ustała wojna, pokoy zakwitnął w domu tak dawno pożądany, a Chrześciance powrócili do posłuszeństwa panu winnego, który nawzajem usiłować będzie, ażeby lud wierny pod opieką rządu kosztował szczęśliwości przedtym nieznauey. Na tém oświadczeniu zakończyła się audyencya pierwsza, i Maxentius żadney odpowiedzi nie odebrał.

Wkrótce otrzymał drugą, na której oświadczył Prezydent Synodu Czerny imieniem przytomnych Senatorów i całego narodu, że Serwianom jest nieskończenie miła odezwa Mustafy 4; lecz uwielbiając Monarchy wspaniałomyślność, ludzkość, sprawiedliwość, stosować się jeszcze nie mogą teraz do jego zbawienney chęci; ponieważ warunki przyszłego pokoju Serwii z narodem Tureckim, iakoteż los prowincyi pomienioney złożony jest w ręku potężnych Mocarstw, które o to z Sułtanem traktować będą; iuż zaś Synod żadnym sposobem przychylić się nie może do chęci Monarchy Ottomańskiej, aniteż pełnomocników do Constantinopola wysyłać, iak żądał Biskup. Co słysząc Maxentius, i nadziei zaczęcia negocyacji w Bel-

gradzie nie mając, zapewne góścić nie długo będzie, i do Mustafy 4 z dozwoleniem powróci. S. Sebastianie chociaż spodziwa się rychlezy ugody, chęć jednak być gotowemi na przypadek zagaienia nowej kampanii; duch wojenny zapala umysły; prawie niema w całym kraju mieszkanca któryby dziś nie był albo nie pragnął być żołnierzem; jednych odniesione zwycięstwa nad Turkami wzradzają w nadziei odniesienia innych; młodsi wędząc o dziełach starszey braci, nie wątpią im wynównać, jeżeli się zdarzy sposobność walczenia; wszyscy mogą wiele dokazywać, bo ufając własney sile, za oyczyznę i niepodległość są gotowi dać życie.

Odebraliśmy z Constantinopola objaśnienie przygod zdarzonych w tey stolicy, które ledwie nie przywiodły Ambassadora Francuzkiego G. Sebastiani do wyjazdu; rzecz stać się miała iak następuje. Złożywszy z tronu Selima 3, wyniosłszy Mustafę Janczarowie, owszem Turcy prawie wszyscy głośną wzgardę okazywali Europeyzykom bez wyłączenia żadnego narodu, tych nawet którym niedawno byli winni ocalenie stolicy od napaści Angielskiej Admirala Duckworth; żartowali z tey dumy Europeyzykowie, poznając doskonałość, iak ta nie zgadzała się z mądrością i dobrocią państwa Ottomańskiego. Co jednak trwało nie długo; Monarcha nowy zadziwił poddanych okazaniem niespodzianych projektów reformy, którą zaczął natychmiast od przywrócenia porządku i karności. Uskromione zuchwalstwo milczeć musiało czas nuciaki, lecz gdy nastąpiło święto zwane Ramazan, zwolnili się rządowe sprężyny. Gmin prześladować zaczął naybardziej Francuzów, gdyż tych na onczas było w Constantinopolu naywięcey po ustąpieniu innych cudzoziemców; jeden został ciężko raniony pułką; Kupca Włocha ledwie nie zamordowano w sklepie iego własnym. Zdarzyły się inne przypadki smutne; przekładano bezprawia rządowi; lecz sprawidliwości nie otrzymano.

Ambassador Francuzki w świeżey pamięci mając własne i poddanych Monarchy sweg zasługi uczynione Ottomanom gdy sami Constantinopola przeciw Anglikom bronić nie umieli, przez co nadzwyczajną opinią o talentach swoich ziednał w całym narodzie, osądził za rzecz przyzwolitą, że w zdarzeniu takim bronić naydzielniey powinien honoru Francuzkiego. Więc natychmiast oświadczył Porcie, iż jeśli w trzech dniach naypoźniey nie będzie temu zadość uczyniono za obelgi przeszłe, i nie zostaną od rządu przedsięwzięte środki skuteczne dla zabiezenia aniewagom następnym, G. Sebastiani, wszyscy z nim

Francuzi Constantinopol opuszczają. Wiadomo że to samo uczynili posłowie Hollenderski i Hiszpański prosząc o pasporta dla siebie i poddaństwa Monarchów swoich. Jakoż natychmiast wszyscy gotowali się do wyjazdu, a w porcie uzbroiono statków kilka na wyprowadzenie ciężkich sprzętów.

Powstała między gminem trwoga; nie była od boiaźni wolną starszyzna; czekał troskliwie każdy iaką da Sułtan odpowiedź; dał wkrótce naysprawiedliwszą i rozsądku pełną; zezwolił na wszystkie żądania Ambassadora Francuzkiego, trzech dostojnych urzędników złożył z urzędów, wszystkich ludzi bez wyłączenia surowie ukarać kazał, którzy przeciwko Francuzom przewinili. Wkrótce pełniąc nawyższą wolę Mustafy jeden z urzędników pałacowych udał się przepychem Orientalnym otoczony do mieszkania G. Sebastiani, przed którym stanowszy oświadczył imieniem Monarchy swego, iak bardzo ten jest zmartwiony przypadkami zdarzonymi w czasie swawolnego Ramazanu, i gotów jest dać zadośćuczynienie, iakie tylko jest podobne; losy zaś swoje porucza Imperatorowi Francuzów Napoleonowi, którego szacunek i przyjaźń poważa i ceni nad wyraz wszelki. Odpowiedział Ambassador, że taka powolność przedsięwzięta zupełnie w tej chwili dwa różnionie Mocarstwa, i zgodę między niemi dotąd trwającą zmocniła nad przeszłe czasy; sprawcami rozruchu wiadomego być musieli ludzie z podłego gminu, albo też intryganci których siedlisko jest na przedmieściu Pera; Porta zaś wkrótce cieszyć się będzie domowym i zewnętrznym pokojem. Obecni byli temu obrządkowi posłowie Hiszpański, Duński, Hollenderski i wielu Europejczyków.

Mamy następującą wiadomość o rozłożeniu dzisiejszym wojsk Francuzkich. Armii wielką zwaną korpus 1 pod Marszałkiem Bernadotte znajduje się w Hamburgu i Hannoverze. Korpus 2 pod G. Marmont w Dalmacyi, Istrii, Albanii. Korpus 3 pod M. Davoust w Xięstwie Warszawskim. Korpus 4 pod M. Soult między Wisłą i Passargą. Korpus 5 dawniej Masseny, Korpus 6 dawniej M. Ney dziś są w Szląsku przy M. Mortier. Korpus 7 M. Augereau rozwiązany po bitwie Preussisch Eylau. Korpus 8 dawniej M. Mortier dziś M. Victor w Brandeburgii. Korpus 9 dawniej Króla Hieronima z wojsk Bawarskich i Wurtembergskich złożony odesłany do kraju własnego. Korpus 10 dawniej M. Lannes dziś pod G. Oudinot w Gdańsku i Pomeranii. Korpus 11 formowała gwardya Imperatorska, którą odprowadzono do Paryża. Rezerwę pierwszą M. Brunne zostawiono w Stralsundzie i na wyspie Rugen; Rezerwę drugą M. Kellermann rozłożono nad Renem i Menem w Niemczech. Cała jazda Francuzka znajduje się przy korpusach pieszych. Ostatni korpus Hiszpański jest w Hannoverze i Hamburgu.

D. 6 rano w stolicy naszej widzieliśmy uroczyste nabożeństwo Kawalerów orderu złotego runa; wieczorem zaślubienie Cesarza Franciszka z Arcy Xiężniczką Maryą Gubernatora niegdy Me-

diolańskiego córką. Opisywać nie będziemy narady dworskiej i wojskowej, bicia w dzwony, z armat, strzelania z ręcznej broni, gminnych okrzyków, illuminacyi miasta powszechny, okazałego przepychu w rozlicznym rodzaju. Oblubienicę prowadziła przed ołtarz matka, za Cesarzem szła cała familia; Arcy Xiężniczkę do Świątyni wchodzić mającą zpotykał Monarcha z Arcy X. Biskupem Waizn i całym duchowieństwem, zaślubił wspomniany Arcy X. Biskup. Nastąpiły wieczorem teatralne widowiska po całym mieście bezpłatne, uczty, biesiady, bale, rozrywki dla pospólstwa. Przed wieczerną u Monarchy i małżonki jego audyencyą miała publiczną deputacya od stanów Królestwa Węgierskiego z powinszowaniem przysłana, którą wprowadzał Arcy X. Palatinus.

Przed balem W. Marszałek X. Trautmansdorf ogłosił tych imiona, których Cesarz w tym dniu ozdobił orderem złotego runa, ci są. Arcy X. Ferdynand, X. Czartoryski Feld Marszałek, Graf Zichy X. Esterhazy, Graf Stadion, W. Podkomorzy Wrba, X. Eugeniusz Lotariński, X. Schwartzberg, Graf Chotek, X. Sinzendorf, Graf Khevenhuller, Graf Erdoedy, Graf Szecsenyi, Graf Wallerstein X. Rosenberg. Order S. Stefana otrzymali X. Trautmansdorf, Teleki, Urmenyi, Sumeraw, Wallis, Graffowie; Kollonitz, Kici Arcy Biskupi. Enzenberg, Pergen, Buol, Hackelberg, Grzębski, Wurmser, Baldaczy, Puffendorf, i 13 innych. Order S. Leopolda Arcy XX. Jan, Rainery, X. Cieszyński Albert, Arcy Biskupi Salm, Hoheawarth, Stratimirowich; Graffowie Hardeg, Brigido, Mitrowski, Małachowski, Ledochowski, Aponyi, Verhowaz, Althems, Dietrichstein, Wratysław, Amade, Trautmansdorf, Biskup Gołaszewski, Schafgotsch, Babb; Korytowski, Beichtold, innych 17. Zostali tajnymi konsyliarzami Biskupi Waldstein, Skarszewski, Klumszański; Graffowie Zamoyski, Ossoliński, Samogyi, Semsey, Kłobusicki, Ulm, Csaki, Breuner, Veterani; Szambelanów Cesarskich ogłoszono 54

HANNOWER d. 28. Przed kilku tygodniami rząd Francuzki nakazał kraiovi naszemu złożyć kilkanaście millionów franków kontrybucyi nadzwyczajney; wykonanie rozkazu polecone było Kommissarzom do administracyi wybranym z grona ziomeków naszych; ci ponieważ ledwie część summy żądanej czwartą zebrali, Intendent Francuzki Belleville zebranie reszty na siebie przyjmując, wydał następujące rozrządzenie. Sam odtąd Intendent zatrudni się wybieraniem niedopłaconych pieniędzy; obywatel każdy któremu płacić kazano, czuiący się do długu powinien wnieść cały trzema ratami, z których pierwsza przypadnie d. 20 stycznia, druga d. 10 lutego, trzecia ostatnia d. 1 Marca. Po upłynionym terminie pierwszym jeśli by kto nie opłacił, przyjmie w domu swoim na exekucyą 4 najmniej Francuzów, płacąc każdemu żołnierzowi na dzień po talaru, untorficyerom po dwa talary; to samo będzie rząd czynił po upłynionym terminie drugim i trzecim bez opłaty. A jeżeli exekucya wojskowa nie sprawi skutku spodziewanego, wtencza

liczba żołnierzy będzie pomnożona; nakoniec właściciel z domu własnego musi ustępować, który iakoteż majątek onego, wszelki ruchomy i nieruchomy rząd każe sprzedawać, dopóki summa należna skarbowi, iakoteż exekucyjne pieniądze nie będą wybrane.

DREZNO d. 5 stycznia. Król nasz powrócił z Warszawy, którego poddaństwo Saxonii całe witało radośnym okrzykiem; w drodze Monarcha od wojsk Francuzkich najwięcej przeprowadzany odbierał najwyższą uciechę. Wojska cudzoziemskie kraj nasz opuściły zupełnie pośpieszając do własnej oyczyzny; sama tylko artyllerya Francuzka w Erfurth i okolicach została. Teraz ciągną przez Saxonią wojeńni ience z lewego brzegu Renu odesłani. Pruskich nadzieję jest bardzo mało. Wszystkich żołnierzy wziętych z prowincyi Niemieckich i innych, które przez traktat podpisany w Tilży ztracił dom Brandenburgski, dawniej odesłano do ich oyczyzny; rodowitych Prussaków, Brandeburgczyków, Pomorzanów odprawiono wprawdzie ze Francyi, lecz tych część bardzo znaczna podczas całoroocznej niewoli zaciągnęła się do półkow na żołd Francuzki nowo zaciągnionych w Niemczech, albo znalazłszy sposob do życia wygodny w kraju nieprzyjacielskim, przywiązała się do roli i rękodziel, z wielkiem ukontentowaniem i zyskiem właścicieli, którzy Prussaków pracowitość, wierność, obyczajność, nieskończenie chwala. Nie ieden łagodnością powietrza ujęty zapomniał krewnych i oyczyzny.

CASSEL d. 29 grudnia. D. 1 stycznia w stolicy naszej odprawi się obrządek uroczysty oddania hołdu nowemu Królowi Westfalskiemu przez poddanych jego; na ten koniec przysłały wszystkie prowincye deputatów iak następuje. Brunswick i Blankenburg 20; Halberstadt, Hildesheim, Hohenstein, 23. Eichsfeld, Muhlhausen Nordhausen 20, Goettingen, Grubenhagen 13, Halle, Saal 16, Hassya 60, Magdeburg 30, dawna Marchia 20, Minden 12, Ravensberg 7, Paderborn, Schaumburg 21, Osnabruck 20, wszystkich ogółem Deputatów jest 262, którzy Królowi siedzącemu na tronie przysięgę wierności wykonać mają. Gwardyą Królewską zaciągać poczęto w kraju; obywatele synów swoich do niej oddający, po 300 franków dochodu rocznego każdemu wyznaczyć powinni.

LONDYN d. 16 grudnia. Postzegamy niezgodę w radach Królewskich; Lord Hawkesbury ma przeciwnikami Canninga, Percivala, Castlereagh; pierwszy doradcą jest woyny nieśmiertelny; drugi środkow gwałtownych iakie dotąd przedsięwzięte były na ucisk Irlandzkich Katolików, trzeci wyprawy Coppenhagskiej. Spodziewają się Anglicy że Hawkesbury za pomocą ojca swojego Lorda Liverpool wielkie znaczenie mającego w tajnej radzie Królowej, sprawi odmianę w administracyi, do której tym sposobem powrócić mogą Grenville i Addington. Wkrótce ma być ogłoszony manifest wojenny przeciw Monarchstwu, z którymi podziśdzię Brytannia W.

związek przyjacielski miała. Goniec przysłany z Stockholmu donosił, że Gustaw Adolf chce bez odmiany trwać w przymierzu naszym, czego bynajmniej spodziewał się dwór Londyński. Admirał Cotton z wojskiem i flotą wypłynął nie do Portugalskich brzegów, aniteż do morza śródziemnego. W Portsmouth uzbroić kazano 14 okrętów liniowych 3 fregaty Duńskie; nie wątpimy o wyprawie nowej w Ameryce przeciw osadom Hiszpańskim. Amerykański Kongres do d. 12 listopada nic nie postanowił, czekając iakie warunki ugodliwe poda nowy poseł Rose. Nie zgineła ieszcze nadzieia, że ludzie rozsądni Anglicy i Republikanci roztropnymi postępkami zawiodą dzikie tych oczekiwanie; którzy radzi widzieć świat cały ogniem wojennym zaięty.

LISBONA d. 13 grudnia. Dawniej miano za rzecz niepodobną zwłaszcza w zimowej porze, ażeby wojsko obce do Portugalli wtargnąć mogło przez Salamankę; gdyż mil kilkadziesiąt idąc pustyniami bezludnymi żadnej żywności znaleźć nie może; ścieżki ledwie okiem dostrzeżone są tu drogami; przyrodzenie wystawiło tysiączne zawady nieprzebyte żołnierzowi, kawaleryi, najbardziej artylleryi, które pomnaża deszcz iesienny przemieniając strumyki w bystre potoki. Dla tych przyczyn dwór Lisboński zostawał w pokoju głębokim, i rozumiał że niedostępny od ściany północnej, tylko powinien wyglądać nieprzyjaciół od zachodu, i dość czasu mieć będzie do zgotowania obrony lub uciezki. G. Junot obrał najtrudniejszą lecz najkrótszą drogę; był już o mil 20 od stolicy w Abrantes, gdy Regent o tém się dowiedział. Cała wprawdzie potęga lądowa Portugalczyków pod Lisbonę zebrana była; lecz o obronie bynajmniej nie myśląc rząd uchodzić przed niebezpieczeństwem postanowił. Ztąd zabieranie na flotę bezporządne skarbów drogich i sprzętów ladańskich, żołnierzy i kobiet z dziećmi; okręta niektóre musiały zawiać do portów Angielskich, ponieważ nie miały żywności.

Wkroczyła więc armia Francuzka do Lisbony bez, odporu, bez bitwy i oblężenia, z podziwieniem wszystkich mieszkańców, smutkiem wielu, pociechą niektórych co pragneli nowości; w 20 marszach Junot przebył drogę, iakie wyobrażenia nawet nie podobno mieć w innych krajach; żołnierz żył samymi kasztanami prawie, spoczywał pod gołym niebem na deszczu i zimnie. Anglicy wiele mówili Portugalczykom o niekarność, swawoli, okrucieństwie Francuzów; w kilku dniach G. Junot zniósł uprzedzenia, i nie tylko swojego żołnierza utrzymał w porządku, ale też nadzwyczaj mnogich próżniaków Lisbońskich i żebractwo poskromił. Eskadra Portugalska do Brezylji wyprowadzona składa się z okrętów. Następca tronu od 110 armat, Henryk, Brezylia, Królowa, Albuquerque, Castro, Medusa od 74. Martin od 64, Minerva od 44, Solfinho, Urania od 36, i 4 korwet od 18. Szacujemy na 250 millionów Cruzadów dostatek publiczny i prywatny na okrętach uniesiony. Zostały w porcie Gama, Maria, i bezimienny niedokończony okręt od 74 armat, Se-

lastyan, Beira od 64, Carolina, Perola, Amazona, Phenix od 44, Venus od 36, 12 korwet, 12 szalup, i batterya pływająca.

Całą już Portugallią obieli Francuzi; Junot wszędy znalazł bardzo wiele artylleryi, od zamku S. Juliana do Belem 500 armat; Anglicy nie osadzili Peniche twierdzy; iednak zbliżały się do brzegu ich okręty; lecz gdy G. Loison podstąpił na czele swojej dywizyi, nieprzyjaciel natychmiast poszedł na głębinię. Wojsko Portugalskie regularne wkraiu zostawione składa się z 24 regimentów pieszych 6 konnych; te wszystkie mają być rozdzielone na legiony i żołd przyimają Francuzki. G. Junot osadziwszy zamki nad uściem Tagu położone, uczynił wtargnienie do portu Anglikom niepodobne. Niedawno iedna z korwet należących do eskadry Portugalskiej powróciła do Lisbony; zgadywać trudno co przyniosła prozycyę ugodliwą, czyliż inną jaką odezwę do Francuzkich wodzów. Głęboka spokojność panuje w kraiu; żołnierzy Portugalskich Junot nie znalazł pod bronią nad 10 t.

PARYŻ d. 31 grudnia. Napoleon Imperator wyiechawszy rano d. 24 z Mediolanu, wstąpił do Pawii, i tegoż dnia wieczorem przybył do Alexandryi; leżąca w bliskości równina Marengo cała pochodniami oświecona była. Nazajutrz prezentował się Monarsze G. Menou Gubernator Departamentów Francuzko Włoskich. Po Mszy Napoleon lustrował zgromadzone woyska, i oglądał fortyfikacye nowo zbudowane, które Alexandryą postawić mają w rzędzie twierdz między Europejskimi najmocniejszymi. Ztąd Monarcha przejechał do Turynu, gdzie krótko zabawiwszy udał się na powrót do Francyi, i jutro spodziewany jest w Paryżu, gdyż telegraf doniosł o przebyciu góry Cenis. U nas niedługo mieszkać będzie, gdyż postanowił zwiedzić departamenta Francyi południowej, których nie widział od początku rządów swoich.

Król Westfalski Hieronim wszystkich Officerów woysk Elektora Hesse Casselskiego zatrzymanych od roku w twierdzy Luxemburskiej, uwolnić kazał i do oyczyzny odprowadzić, odebrawszy chwalebne dla więźniów świadectwo od kommanderującego G. Vimeux, że wszyscy zachowali się przystoynie, i w czasie zapalenia magazynu prochowego wspaniale ratowali nieszczęśliwych. Biskupowi Jmberties w Autun Ociec S. dawnym obyczajem przysłał Palliusz przez ręce Kardynała Maury. Pasterz ozdobiony tym sposobem w dzień Bożego Narodzenia odprawił uroczyste nabożeństwo w kościele tutejszych Panien Miłosiernych, i błogosławił 80 osobom żyjącym w zgromadzeniu według przepisów S. Wincentego a Paulo i w duchu jego.

Jest pogłoska, że Król Katolicki ma ustąpić Francyi Nawarrę i Catalonię, w zamianę przyimując część Portugallii, której reszta dostanie się Królowi Etruskow. W departamencie Włoskim Adda nad rzeką tegoż imienia zawałiła się ogromna góra, rzeka w biegu swoim zatamowana jezioro 6 mil rozległe uformowała; wioski Lovero,

Sernio, Tovo, Verzio ztraciły wiele domów, polek, winnic, 24 młyny, niemało mieszkań wiejskich; szczęściem tży tylko osoby zginęły.

MUNCHEN d. 28 grudnia. Wszystkie woyska Bawarskie na kampaniach Pruskich użyte powróciły do oyczyzny; Król Maxymilian rozłożył one sposobem następującym. GL. Deroy kommanderować będzie w Bawaryi; pod nim są 1. brygada GM. Rechenberg, 2. GM. Raglowich, 3. GM. Vincenti, 4. jazdy GM. Zandt. GL. Wrede w Szwabii; pod nim 1. brygada GM. Minucci, 2. GM. Bekkers, 3. jazdy GM. Mezzanelli. GL. Ysenburg w Frankonii, GL. Kinkel w Tyrolu z oddzielnemi korpusami jazdy i piechoty.

Graf Arco Gubernator Tyrolu wydał odezwę do mieszkańców, której osnowa pokazuje przyczynę ich nieukontentowania, i środki od rządu Bawarskiego przedsięwzięte. Nie wiercie tym, powiada, którzy wam zwiastują upadek religii, ucisk duchownych, rabunek świątyn, zburzenie ołtarzów ręką waszego Króla. Duchowni Ministrowie religii są razem nauczycielami narodów; Monarcha jest obowiązkiem, ażeby oświeceni byli. Nie może pozwolić ażeby dobra kościelne karmity niegodnych tego imienia. Marya Teresa, Józef 2., Franciszek Cesarz postanowili, że Plebani w kraiu Tridentkim i Brixen nie będą rozdawane od Biskupów. Król przekonany o pożytkach tej ustawy rozkazał, ażeby na wakujące beneficia Biskupi 3 Kandydatów niemu podawali, najgodniejszy będzie wybrany. Biskupi Tridentu i Coire nie rzetelnie donieśli S. Stolicy, że Król władzę ich określa duchowną zabraniając Kapłanów poświęcać, niegodnych stanowiąc pasterzami. Ztąd w kraiu zamieszanie; burzycielów spokojności Monarcha oddalił z kraiu. Wmawiano ludowi, że sprzedaż dóbr Kościelnych jest kradzieżą, lecz zapomniano że za te pieniądze opatrują się kościoły, szkoły, Plebani, nauczyciele. Oycowie SS. Monarchowie Chrześcijańscy nie raz to czynili z pochwałą. Ufycie przeto rządowi Tyrolczycy; z czadem przekonacie się sami, że religią od przodków wziętą w całości potomkom zostawicie.

Wiadomości ze Włoch odebrane donoszą, że Lucian Buonaparte z bratem swoim Francuzów Imperatorem widział się dość krótko w drodze, gdy z Udine powracał do Mediolanu. Przydają niektórzy, że Monarcha dał Senatorowi tytuł Monsieur, jaki dawniej nosili bracia starsi Królów Francuzkich. To pewna że przez Bononię jechała niedawno dystynkcyi pierwszej osoba, zachowując ściśle incognito; w 52 godzinach z Rzymu przybywszy do pomienionego miasta, z nikim widzieć się nie chciała, oprócz Departamentowego Prefekta, który ją mil kilka przeprowadził.

FLORENCYA 22 grudnia. Miasto nasze w 15 i 6 wiekach nowe Ateny, cała Etrurya ogrod Włoski, spokojnie czeka losu jaki dla nich Napoleon zgotował. G. Reille odebrawszy przysięgę woyska i obywatelów; urzędy wszystkie potwierdził do rozrządzenia przyszłego. Nadzieję mamy, że gdy spokojność powiędzi światu handel nasz zakwitnie nad przeszłe czasy, dziś upadł zupełnie.